

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Europaudvalg

København, den 6. februar 2012

Sagsnr.: 13260

Dok.nr.: 330049

FVM 007

Folketingets Europaudvalg har i brev af 9. januar 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 1 ad KOM (2011) 0625, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nikolaj Villumsen (EL).

Spørgsmål 1:

”På baggrund af ministerens svar på spørgsmål S 880 bedes ministeren redegøre for, gennem hvilke konkrete tiltag konklusionen om at "negative virkninger af reformer set i forhold til landbrug i ulande [skal] overvåges og imødegås" kan implementeres i EU's fremtidige landbrugspolitik efter 2013, og herunder hvordan den danske regering i de kommende forhandlinger vil arbejde for at tiltagene indarbejdes i den endelige aftaletekst?”

Svar:

”Det er selvfølgelig meget tilfredsstillende, at målsætningen om politikkoherens (PCD) optræder så klart i Lissabon-traktatens artikel 208. Men jeg finder det især vigtigt, at den videre udmøntning af politikkoherens er fokuseret og relevant. I den forbindelse vil jeg henvise til Kommissionens meddelelse om ”EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarerikkerhedsproblemer” (KOM(2010)127) og Kommissionens seneste statusrapport ”EU 2011 Report on Policy Coherence for Development” (SEC(2011)1627final), hvor der blandt andet indgår drøftelse af ”food security”. Endelig skal jeg pege på den udviklingsorienterede delrapport i Kommissionens konsekvensanalyse om forslag til ny landbrugspolitik: ”The Common Agricultural Policy and Development” (annex 12 ved Generaldirektoratet for udviklingssamarbejde). Disse rapporter noterer blandt andet, at kursen i de seneste års reformer af den fælles landbrugspolitik minimerer skadelige virkninger i ulande, og at samme kurs ligger til grund i reformudspillet. På det grundlag lægger rapporterne vægt på, at den effektive indsats fremover

i forhold til ulandes fødevarsikkerhedsproblemer ligger på andre politikområder. Målet om politikkohærens indebærer en løbende monitorering og vurdering af de EU-politikker på fødevareområdet, som har betydning for udviklingen i ulande, og som regeringen derfor lægger vægt på.

Samlet set finder jeg, at den klare målsætning, der er opstillet i traktaten, dens udmøntning og herunder den løbende overvågning, sikrer tilfredsstillende forudsætninger for EU's indsats med politikkohærens, lige som den løbende rapportering giver offentligheden tilfredsstillende muligheder for at følge indsatsen.”